

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (druhá komora)

z 23. októbra 2017*

„Hospodárska súťaž – Kartely – Zneužitie dominantného postavenia – Systém selektívnej opravy – Odmietnutie výrobcov švajčiarskych hodínok dodávať náhradné diely nezávislým hodinárom-opravárom – Primárny trh a trh záručného a pozáručného servisu – Odstránenie akejkoľvek účinnej hospodárskej súťaže – Rozhodnutie o zamietnutí sťažnosti“

Vo veci T-712/14,

Confédération européenne des associations d'horlogers-réparateurs (CEAHR), (Európska konfederácia združení hodinárov, CEAHR) so sídlom v Bruseli (Belgicko), v zastúpení: pôvodne P. Mathijsen a P. Dyrberg, neskôr M. Sánchez Rydelski a napokon P. Benczek, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: pôvodne F. Ronkes Agerbeek, M. Farley a C. Urraca Caviedes, neskôr A. Dawes, F. Ronkes Agerbeek a J. Norris-Usher, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

LVMH Moët Hennessy-Louis Vuitton SA, so sídlom v Paríži (Francúzsko), v zastúpení: C. Froitzheim, advokát, a R. Subiotto, QC,

Rolux SA, so sídlom v Ženeve (Švajčiarsko), v zastúpení: M. Araujo Boyd, advokát,

a

The Swatch Group SA, so sídlom v Neuchâtel (Švajčiarsko), v zastúpení: pôvodne A. Israel a M. Jakobs, neskôr A. Israel a J. Lang, advokáti,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh založený na článku 263 ZFEÚ a smerujúci k zrušeniu rozhodnutia Komisie C(2014) 5462 final z 29. júla 2014, ktorým Komisia zamietla sťažnosť žalobkyne týkajúcu sa údajných porušení článkov 101 a 102 ZFEÚ (vec AT.39097 – Opravy hodínok),

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory M. Prek, sudcovia E. Buttigieg a B. Berke (spravodajca),

* Jazyk konania: angličtina.

tajomník: C. Heeren, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 10. februára 2017,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu a napadnuté rozhodnutie

Správne konanie

- 1 Žalobkyňa, Confédération européenne des associations d'horlogers-réparateurs (CEAHR) (Európska konfederácia hodinárov, CEAHR), je neziskovým združením deviatich národných združení pochádzajúcich z ôsmich členských štátov reprezentujúcich záujmy nezávislých hodinárov-opravárov.
- 2 Žalobkyňa podala 20. júla 2004 na Komisii Európskych spoločenstiev sťažnosť proti The Swatch Group SA, Richemont International SA, LVMH Moët Hennessy-Louis Vuitton SA, Rolex SA, Manufacture des montres Rolex SA, Société anonyme de la Manufacture d'horlogerie Audemars Piguet & Cie a Patek Philippe SA Manufacture d'Horlogerie (ďalej len „výrobcovia švajčiarskych hodínok“), v ktorej poukázala na existenciu dohody alebo zosúladeného postupu medzi uvedenými výrobcami a na zneužívanie dominantného postavenia vyplývajúce zo skutočnosti, že títo výrobcovia odmietli pokračovať v zásobovaní nezávislých opravárov hodínok náhradnými dielmi.
- 3 Komisia prijala 10. júla 2008 rozhodnutie K(2008) 3600 (vec COMP/E-1/39.097 – Opravy hodínok), ktorým zamietla sťažnosť CEAHR z dôvodu neexistencie dostatočného záujmu Európskej únie na pokračovaní vyšetrovania uvádzaných porušení.
- 4 Dňa 15. decembra 2010 Všeobecný súd zrušil toto rozhodnutie Komisie o zamietnutí sťažnosti. Rozhodol, že Komisia porušila svoju povinnosť zohľadniť všetky relevantné právne a skutkové okolnosti a pozorne preskúmať všetky skutočnosti, o ktorých ju upovedomila žalujúca strana, že dostatočne neodôvodnila svoje tvrdenie, podľa ktorého sa sťažnosť týkala nanajvýš časti trhu, ktorá bola obmedzenej veľkosti, a teda mala aj obmedzený hospodársky význam, a že sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že trh opravy a údržby hodínok nepredstavoval samostatný relevantný trh, ale mal byť posudzovaný spoločne s trhom luxusných alebo prestížnych hodínok. Z tohto dôvodu sa domnieval, že pochybenia spôsobené Komisiou mohli ovplyvniť jej posúdenie týkajúce sa existencie dostatočného záujmu Únie na pokračovaní preskúmania sťažnosti (rozsudok z 15. decembra 2010, CEAHR/Komisia, T-427/08, EU:T:2010:517, body 33 až 43, 76 až 119 a 157 až 178).
- 5 Komisia v nadväznosti na tento rozsudok začala 1. augusta 2011 konanie proti výrobcom švajčiarskych hodínok podľa článku 7 nariadenia Komisie (ES) č. 773/2004 zo 7. apríla 2004, ktoré sa týka vedenia konania Komisiou podľa článkov [101 a 102 ZFEÚ] (Ú. v. EÚ L 123, 2004, s. 18; Mim. vyd. 08/003, s. 81). Komisia 29. júla 2013 pri príležitosti stretnutia o stave spisu oznámila žalobkyni svoje predbežné stanovisko v súvislosti so sťažnosťou. Po preskúmaní sa rozhodla nepokračovať vo svojich šetreniach.
- 6 Listom z 3. septembra 2013 formálne oznámila žalobkyni svoj úmysel sťažnosť zamietnuť.
- 7 Listom z 27. septembra 2013 žalobkyňa zaslala Komisii svoje pripomienky k zamietnutiu sťažnosti. Trvala na tom, že odmietnutie výrobcov švajčiarskych hodínok dodávať náhradné diely predstavuje porušenie článkov 101 a 102 ZFEÚ.

- 8 Komisia po prijatí pripomienok od spoločností Richemont, Rolex a The Swatch Group, ktoré zaslali 16. septembra, 18. a 19. novembra 2013, a po tom, čo žalobkyni zaslala tieto pripomienky a dokumenty, ktoré nemali dôverný charakter a na ktorých založila svoje posúdenie, na stretnutí o stave spisu 16. januára a 5. marca 2014 oznámila žalobkyni, že jej pripomienky neobsahovali nové významné skutočnosti, ktoré by mohli zmeniť jej pôvodné stanovisko.
- 9 Dňa 29. júla 2014 Komisia prijala rozhodnutie C(2014) 5462 final vo veci AT.39097 – Opravy hodínok (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým zamietla sťažnosť žalobkyne z dôvodu neprimeraného charakteru prostriedkov, ktoré by si vyžiadalo podrobnejšie vyšetrovanie vzhľadom na malú pravdepodobnosť preukázania existencie porušenia článkov 101 a 102 ZFEÚ.

Napadnuté rozhodnutie

- 10 Komisia obmedzila svoje vyšetrovanie na hodinky, pri ktorých sa z ekonomických a technických dôvodov oplácala oprava a údržba, teda na hodinky predávané za cenu presahujúcu 1 000 eur (ďalej len „prestížne hodinky“).
- 11 Komisia na úvod pripomenula konkurenčný charakter trhu výroby prestížnych hodínok.
- 12 Fungovanie služieb opravy a údržby je opísané v odôvodneniach 65 až 73 napadnutého rozhodnutia. Komisia v tomto ohľade uvádza, že väčšina výrobcov švajčiarskych hodínok zaviedla systémy selektívnej opravy umožňujúce nezávislým opravárom stať sa autorizovanými opravármi pod podmienkou, že budú dodržiavať kritériá týkajúce sa ich odbornej prípravy, odborných skúseností a vybavenia, ako aj primeraného charakteru ich priestorov. Tieto systémy boli postupne, v rôznych obdobiach, zavedené niektorými výrobcami, zatiaľ čo ostatní výrobcovia pokračovali v dodávaní náhradných dielov nezávislým opravárom. Okrem toho niektorí výrobcovia švajčiarskych hodínok, ktorí zaviedli tieto systémy, stále využívali služby nezávislých opravárov v prípade starých hodínok. Autorizovaní opravári mali prístup k náhradným dielom a k špecifickým nástrojom pre konkrétnu značku, ako aj k potrebným technickým údajom. Nemohli opätovne predávať náhradné diely neautorizovaným opravárom a boli tiež často distribútormi týchto hodínok a poverení záručným servisom. Výrobcovia švajčiarskych hodínok zaviedli tiež interné siete opráv. Investície, ktoré musel opravár vynaložiť na získanie autorizácie, záviseli od značky a od poskytovaných služieb opravy, ktoré mohli byť základné alebo celkové, teda zahŕňajúce demontáž motorčeka, ktorý otáča hodinové ručičky a spúšťa ďalšie funkcie, a síce hnací mechanizmus. V prípade niektorých výrobcov švajčiarskych hodínok bol podiel opráv vykonávaných autorizovanými opravármi veľmi významný. Okrem toho prestížne hodinky mali často komplexnejšie mechanizmy vyžadujúce sofistikovanejšie know-how než kremenné mechanizmy.

Vymedzenie trhu

- 13 Komisia v odôvodneniach 85 až 91 napadnutého rozhodnutia preskúmala trh predaja prestížnych hodínok (primárny trh), trh poskytovania služieb údržby a opravy týchto hodínok a trh dodávania náhradných dielov (sekundárne trhy), ktorých geografický rozsah zahŕňa Európsky hospodársky priestor (EHP). Domnievala sa, že primárny trh a sekundárne trhy boli samostatné a oddelené.
- 14 V súvislosti so službami opráv a údržby Komisia konštatovala, že medzi službami opráv jednotlivých značiek existovala slabá zastupiteľnosť, takže bolo možné konštatovať existenciu samostatných trhov v závislosti od značky.

- 15 Pokiaľ ide o dodávanie náhradných dielov, Komisia konštatovala, že zastupiteľnosť bola veľmi slabá vzhľadom na to, že náhradné diely jednotlivých značiek neboli vo všeobecnosti vzájomne zameniteľné a pokiaľ boli, spotrebiteľ uprednostnil použitie originálnych dielov, aby nedošlo k zníženiu hodnoty hodínok. Tak ako v prípade opráv a údržby existovalo teda viacero samostatných trhov a každý z nich bol priradený k určitej značke.

Posúdenie z hľadiska článku 102 ZFEÚ

- 16 Komisia sa domnievala, že nebolo možné vylúčiť, že výrobcovia švajčiarskych hodínok sa nachádzajú v situácii dominantného postavenia na trhoch opráv a dodávok náhradných dielov v takom rozsahu, v akom vstup na tieto trhy vyžadoval významné investície z dôvodu ich vlastností.
- 17 Keďže však výrobcovia švajčiarskych hodínok zaviedli systémy selektívnych opráv, ktoré nezávislým opravárom umožňovali stať sa autorizovanými opravármi pod podmienkou, že splnia objektívne kritériá, Komisia rozhodla, že na rozdiel od precedensov uvádzaných žalobkyňou nebolo možné sa domnievať, že si pre seba vyhradili sekundárne trhy tým, že bránili vstupu nezávislých opravárov na tieto trhy. Okrem toho spresnila, že takýto systém neodstránil účinnú hospodársku súťaž, pretože tá existovala medzi autorizovanými opravármi, a to o to viac, že mohli opravovať hodinky rôznych značiek.
- 18 Z dôvodu neexistencie osobitných okolností a z dôvodu zavedenia systému selektívnej opravy založeného na kvalitatívnych kritériách preto odmietnutie pokračovať v dodávaní náhradných dielov nebolo podľa Komisie dostatočné na účely preukázania existencie zneužitia. To by sa mohlo napokon vysvetliť objektívnymi odôvodneniami a sledovaním rastu produktivity, predovšetkým zachovaním dobrej povesti značky a kvality výrobkov, predchádzaním falšovania a zvýšením technickej komplexnosti mechanických hodínok, čím by vznikla potreba opráv vysokej kvality. S ohľadom na tieto úvahy Komisia rozhodla, že pravdepodobnosť preukázania existencie zneužitia dominantného postavenia v tejto veci bola obmedzená.

Posúdenie s ohľadom na článok 101 ZFEÚ

- 19 Pokiaľ ide o existenciu dohody alebo zosúladených postupov sledujúcich obmedzenie hospodárskej súťaže, Komisia v nadväznosti na svoje vyšetrovanie konštatovala, že systémy selektívnej opravy neboli zavedené v rovnakom období všetkými výrobcami švajčiarskych hodínok. Niektorí z nich okrem toho pokračovali v dodávaní náhradných dielov nezávislým opravárom. Podľa nej preto nebolo možné dospieť k záveru o existencii dohody alebo zosúladených postupov. Domnievala sa navyše, že existencia samostatných trhov náhradných dielov pre každú značku spôsobila zbytočnosť zavedenia zosúladeného postupu sledujúceho prerušenie ich dodávok nezávislým opravárom.
- 20 Pokiaľ ide o súlad systémov selektívnej opravy s nariadením Komisie (EÚ) č. 330/2010 z 20. apríla 2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 [ZFEÚ] na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov (Ú. v. EÚ L 102, 2010, s. 1), Komisia uviedla, že jej vyšetrovanie neumožnilo preukázať, že autorizovaní opravári nemohli slobodne určiť ceny opráv, keďže zmluvy uvádzali iba indikatívne ceny alebo maximálnu cenu. Spresnila tiež, že ani analýza uvedených zmlúv neumožnila určiť závažné obmedzenie v zmysle tohto nariadenia. V každom prípade, keďže výrobcovia všeobecne vlastnili podiel na trhu presahujúci 30 % sekundárnych trhov ich značky, Komisia sa domnievala, že uvedené nariadenie nebolo uplatniteľné.
- 21 Komisia následne overila, či systémy selektívnej opravy spĺňali kritériá judikatúry na účely vymknutia sa z uplatnenia článku 101 ods. 1 ZFEÚ. Po prvé sa domnievala, že povaha výrobku robila systém selektívnej opravy nevyhnutným na účely zachovania kvality hodínok, zabezpečenia ich optimálneho používania, predchádzania falšovaniu a zachovania dobrej povesti značky a aury exkluzívnosti a prestíže, ktoré sa s týmito luxusnými výrobkami spájajú z pohľadu ich spotrebiteľov. Po druhé sa

domnievala, že jej vyšetovanie neodhalilo, že výber autorizovaných opravárov nebol uskutočnený na základe objektívnych kritérií uplatňovaných jednotným a nediskriminačným spôsobom. Po tretie sa domnievala, že kritériá založené na odbornej príprave a odborných skúsenostiach opravárov, na nástrojoch, vybavení a zásobách náhradných dielov, ktoré majú k dispozícii, slúžiace na posúdenie ich schopnosti vykonávať opravy v primeranej lehote, boli, hoci sa líšili od jedného výrobcu k druhému, skutočne kvalitatívnymi kritériami a nešli nad rámec toho, čo bolo nevyhnutné na zabezpečenie cieľa tohto systému. Jej vyšetovanie okrem toho odhalilo, že autorizovaní opravári neboli zmluvne povinní odmietnuť opraviť hodinky iných značiek a že významné investície, ktoré bolo potrebné vynaložiť, nemohli byť považované za umelé prekážky vstupu na trh a boli primerané, keďže boli odôvodnené cieľom kvality a nebolo zriedkavé, že opravári pracovali pre viacero značiek.

- 22 Z tohto dôvodu Komisia rozhodla, že bolo málo pravdepodobné, že tieto systémy patria do pôsobnosti článku 101 ZFEÚ.
- 23 Pokiaľ ide o zákaz stanovený autorizovaným opravárom dodávať náhradné diely nezávislým opravárom, pripomenula, že išlo o skutočnosť vlastnú selektívnym systémom, ktorá bola tiež mimo pôsobnosti článku 101 ZFEÚ a ktorá podľa nariadenia č. 330/2010 nebola považovaná za závažné obmedzenie, na rozdiel od toho, čo bolo stanovené pre odvetvie motorových vozidiel. Analógia, ktorú urobila žalobkyňa s týmto odvetvím, teda nebola relevantná. Podľa Komisie teda ani tento zákaz opätovného predaja nemohol predstavovať porušenie článku 101 ZFEÚ.
- 24 Komisia z tohto dôvodu rozhodla, že aj v prípade pridelenia ďalších finančných prostriedkov na preskúmanie sťažnosti by pravdepodobnosť preukázania porušenia pravidiel hospodárskej súťaže bola malá, takže takéto pridelenie prostriedkov by bolo neprimerané.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 25 Žalobkyňa návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 7. októbra 2014 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 26 Podaniami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu 23. januára, 30. januára a 23. februára 2015 požiadali vedľajší účastníci konania, The Swatch Group, LVMH Moët Hennessy-Louis Vuitton a Rolex, o vstup do konania ako vedľajší účastníci konania na podporu návrhov Komisie. Uznesením z 21. apríla 2015 predseda deviatej komory Všeobecného súdu vyhovel týmto návrhom.
- 27 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 31. marca 2015 Cousins Material House Ltd podala návrh na vstup do tohto konania ako vedľajší účastník konania na podporu návrhov žalobkyne. Uznesením z 11. novembra 2015 predseda deviatej komory Všeobecného súdu zamietol návrh Cousins Material House na vstup vedľajšieho účastníka do konania.
- 28 Vedľajší účastníci konania podali svoje vyjadrenia v stanovených lehotách.
- 29 Rozhodnutím predsedu Všeobecného súdu bola táto vec pridelená novému sudcovi spravodajcovi zasadaúcemu v deviatej komore.
- 30 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté rozhodnutie,
 - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

- 31 Komisia podporovaná vedľajšími účastníkmi konania navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

- 32 Žalobkyňa na podporu žaloby uvádza v podstate šesť žalobných dôvodov. Prvý žalobný dôvod je založený na nesprávnej charakteristike trhovej sily výrobcov švajčiarskych hodínok. Druhý žalobný dôvod je založený na nesprávnom posúdení existencie zneužitia vyplývajúceho z odmietnutia dodávať náhradné diely nezávislým opravárom zo strany výrobcov švajčiarskych hodínok. Tretí žalobný dôvod je založený na nesprávnom posúdení objektívne odôvodneného charakteru systému selektívnej opravy a odmietnutia dodávať náhradné diely. Štvrtý žalobný dôvod je založený na nesprávnom posúdení existencie dohody alebo zosúladených postupov. Piaty žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti odôvodnenia. Šiesty žalobný dôvod je založený na porušení zásady riadnej správy vecí verejných.
- 33 Podľa ustálenej judikatúry článok 7 ods. 2 nariadenia č. 773/2004 nepriznáva sťažovateľovi právo vyžadovať od Komisie konečné rozhodnutie, pokiaľ ide o existenciu alebo neexistenciu údajného porušenia, a neukladá Komisii povinnosť pokračovať v každom prípade v konaní až do štádia konečného rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 19. septembra 2013, EFIM/Komisia, C-56/12 P, neuvverejnený, EU:C:2013:575, bod 57; z 18. septembra 1992, Automec/Komisia, T-24/90, EU:T:1992:97, bod 75, a z 30. mája 2013, Omnis Group/Komisia, T-74/11, neuvverejnený, EU:T:2013:283, bod 42).
- 34 Komisia, ktorej bola článkom 105 ods. 1 ZFEÚ zverená úloha dozerať na uplatňovanie zásad stanovených v článkoch 101 a 102 ZFEÚ, má totiž definovať a vykonávať politiku hospodárskej súťaže Únie. Aby mohla efektívne vykonávať túto úlohu, je pritom oprávnená priznávať sťažnostiam, ktoré jej boli predložené, rôzne stupne dôležitosti a na tento účel disponuje širokou mierou voľnej úvahy (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 4. marca 1999, Ufex a i./Komisia, C-119/97 P, EU:C:1999:116, body 88 a 89; zo 17. mája 2001, IECC/Komisia, C-449/98 P, EU:C:2001:275, bod 36, a z 30. mája 2013, Omnis Group/Komisia, T-74/11, neuvverejnený, EU:T:2013:283, bod 43).
- 35 Ak sa pri výkone tejto širokej diskrečnej právomoci Komisia rozhodne priznať sťažnostiam, ktoré jej boli predložené, rozličné stupne dôležitosti, má právo nielen určiť poradie, v akom budú sťažnosti skúmané, ale takisto aj zamietnuť sťažnosť z dôvodu neexistencie dostatočného záujmu Únie na preskúmaní veci (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. decembra 2010, CEAHR/Komisia, T-427/08, EU:T:2010:51, bod 27 a citovanú judikatúru).
- 36 Pri posudzovaní záujmu Únie o preskúmanie prípadu musí Komisia prihliadať na okolnosti prípadu a hlavne na vecné a právne okolnosti uvedené v sťažnosti, ktorá jej bola predložená. Prináleží jej predovšetkým, po posúdení s náležitou pozornosťou skutkových a právnych okolností, ktoré jej predložil sťažovateľ, zvážiť význam namietaného porušenia pre fungovanie spoločného trhu, pravdepodobnosť možnosti zistiť jeho existenciu a rozsah potrebných vyšetrovacích opatrení, aby si za čo najlepších podmienok splnila poslanie dohliadať na dodržiavanie článkov 101 a 102 ZFEÚ (rozsudky z 18. septembra 1992, Automec/Komisia, T-24/90, EU:T:1992:97, bod 86, a z 15. decembra 2010, CEAHR/Komisia, T-427/08, EU:T:2010:51, bod 158).

- 37 V tomto ohľade súd Únie nesmie pri preskúmaní výkonu diskrečnej právomoci Komisie, ktorá jej prináleží pri spracovaní sťažností, nahradiť posúdenie záujmu Únie Komisiou svojím vlastným posúdením (pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. decembra 2010, CEAHR/Komisnia, T-427/08, EU:T:2010:51, bod 65, a z 11. júla 2013, BVGD/Komisnia, T-104/07 a T-339/08, neuverejnený, EU:T:2013:366, bod 219).
- 38 Keďže hodnotenie záujmu Únie uvedeného v sťažnosti závisí od okolností každej veci, nie je potrebné ani obmedziť počet kritérií posúdenia, z ktorých môže Komisia vychádzať, ani jej naopak uložiť, aby vychádzala výlučne z určitých kritérií. Komisia preto môže uprednostniť jediné kritérium na zhodnotenie záujmu Únie (rozsudky zo 17. mája 2001, IECC/Komisnia, C-450/98 P, EU:C:2001:276, bod 58, a zo 16. októbra 2013, Vivendi/Komisnia, T-432/10, neuverejnený, EU:T:2013:538, bod 25).
- 39 Konaniu o sťažnosti je navyše vlastné to, že dôkazné bremeno týkajúce sa údajného porušenia nesie sťažovateľ. Rovnako v rámci žaloby o neplatnosť rozhodnutia Komisie, ktorým zamietla sťažnosť, prislúcha žalobcovi, aby súdom Únie predložil tvrdenia a dôkazy na účely preukázania protiprávnosti tohto rozhodnutia (rozsudok z 19. septembra 2013, EFIM/Komisnia, C-56/12 P, neuverejnený, EU:C:2013:575, body 72 a 73).
- 40 Z tejto judikatúry vyplýva, že neprislúcha Všeobecnému súdu posudzovať časti rozhodnutia, ktoré nie sú účinne spochybňované žalobkyňou, ani rozhodnúť o tvrdeniach, ktoré uvádza bez toho, aby o nich predložila dôkaz.
- 41 Široká miera voľnej úvahy Komisie však nie je neobmedzená. Musí pozorne preskúmať všetky skutkové a právne okolnosti, o ktorých ju upovedomia sťažovatelia (rozsudky zo 4. marca 1999, Ufex a i./Komisnia, C-119/97 P, EU:C:1999:116, bod 86, a z 30. mája 2013, Omnis Group/Komisnia, T-74/11, neuverejnený, EU:T:2013:283, bod 46). Obmedzenie preskúmania súdom Únie navyše nemá vplyv na jeho povinnosť preveriť vecnú správnosť predložených dôkazov a ich hodnovernosť a koherenciu, ako aj preskúmať, či tieto dôkazy predstavujú súhrn relevantných údajov, ktoré musia byť zohľadnené a či sú spôsobilé odôvodniť závery, ktoré z nich boli vyvodené (rozsudky zo 17. septembra 2007, Microsoft/Komisnia, T-201/04, EU:T:2007:289, bod 89, a z 11. júla 2013, BVGD/Komisnia, T-104/07 a T-339/08, neuverejnený, EU:T:2013:366, bod 220).
- 42 Uvedené žalobné dôvody treba preskúmať so zreteľom na tieto úvahy.
- 43 V prvom rade treba analyzovať tretí žalobný dôvod týkajúci sa zjavne nesprávneho posúdenia objektívne odôvodneného charakteru systémov selektívnej opravy a odmietnutia dodávať náhradné diely, ako druhý treba analyzovať druhý žalobný dôvod týkajúci sa zjavne nesprávneho posúdenia existencie zneužitia vyplývajúceho z toho, že výrobcovia švajčiarskych hodiniiek odmietli dodávať náhradné diely nezávislým opravárom, ako tretí treba analyzovať prvý žalobný dôvod týkajúci sa zjavne nesprávneho posúdenia pri charakteristike trhovej sily výrobcov švajčiarskych hodiniiek, ako štvrtý treba analyzovať štvrtý žalobný dôvod týkajúci sa zjavne nesprávneho posúdenia existencie dohody alebo zosúladených postupov, ako piaty treba preskúmať piaty žalobný dôvod týkajúci sa porušenia povinnosti odôvodnenia a ako šiesty treba analyzovať šiesty žalobný dôvod týkajúci sa porušenia zásady riadnej správy vecí verejných.

O treťom žalobnom dôvode týkajúcom sa zjavne nesprávneho posúdenia objektívne odôvodneného, nediskriminačného a primeraného charakteru systémov selektívnej opravy a odmietnutia dodávať náhradné diely

- 44 Tretí žalobný dôvod uvádzaný žalobkyňou sa delí na dve časti. V prvej časti žalobkyňa Komisii vytýka, že sa dopustila nesprávneho výkladu judikatúry, keď sa domnievala, že na systém selektívnej distribúcie a analogicky na systém selektívnej opravy sa neuplatňuje článok 101 ods. 1 ZFEÚ pod podmienkou, že je objektívne odôvodnený, nediskriminačný a primeraný, pričom v skutočnosti je tiež potrebné, aby

takýto systém nemal za následok odstránenie akejkoľvek hospodárskej súťaže. V druhej časti uvádza, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že predmetné systémy selektívnej opravy boli objektívne odôvodnené, nediskriminačné a primerané.

45 Komisia navrhuje tento žalobný dôvod zamietnuť.

O prvej časti tretieho žalobného dôvodu týkajúcej sa podmienok súladu selektívneho systému s článkom 101 ods. 1 ZFEÚ

46 Žalobkyňa spochybňuje výklad Komisie, podľa ktorého sú predmetné systémy opravy v súlade s judikatúrou týkajúcou sa článku 101 ZFEÚ, pokiaľ sú objektívne odôvodnené, nediskriminačné a primerané. Naopak, tieto systémy by boli v súlade s týmto článkom iba vtedy, ak by okrem týchto podmienok nemali za následok odstránenie akejkoľvek hospodárskej súťaže, teda ak by obmedzenia, ktoré zavádzajú, boli vyvážené inými faktormi hospodárskej súťaže medzi výrobkami tej istej značky alebo existenciou účinnej hospodárskej súťaže medzi odlišnými značkami, čo nie je prípad prejednávanej veci. Dodáva, že otázka súladu systémov selektívnej distribúcie nie je relevantná na účely posúdenia súladu systémov selektívnej opravy v rozsahu, v akom sa trh pre primárne výrobky odlišuje od trhu služieb opravy a údržby.

47 Komisia túto argumentáciu spochybňuje.

48 V odôvodnení 154 napadnutého rozhodnutia Komisia spresnila, že systém selektívnej distribúcie sa vo všeobecnosti považuje za systém, na ktorý sa neuplatňuje článok 101 ods. 1 ZFEÚ, pretože nemá za následok nepriaznivé účinky na hospodársku súťaž pod podmienkou, že je objektívne odôvodnený, nediskriminačný a primeraný. Následne uplatnila tieto podmienky na predmetné systémy selektívnej opravy.

49 Súdny dvor v tomto ohľade rozhodol, že existencia diferencovaných distribučných kanálov prispôbených špecifikám jednotlivých výrobcov a potrebám rôznych kategórií spotrebiteľov bola odôvodnená najmä v odvetví výrobkov dlhodobej spotreby, ktoré sú kvalitatívne alebo technicky na vysokej úrovni, v ktorom relatívne obmedzený počet veľkých a stredných výrobcov ponúka rôznorodú škálu ľahko zastupiteľných produktov a že tieto produkty mohli skutočne vyžadovať predajný a záručný servis, ktorý je osobitne prispôbený ich charakteristikám a spojený s ich distribúciou (rozsudok z 22. októbra 1986, Metro/Komisia, 75/84, EU:C:1986:399, bod 54).

50 Z odkazu na osobitne prispôbený záručný servis vyplýva, že podmienky umožňujúce určiť súlad systému selektívnej distribúcie s článkom 101 ZFEÚ môžu byť tiež použité na posúdenie, či systém selektívnej opravy, ktorý patrí do služieb záručného servisu, pôsobí nepriaznivo na hospodársku súťaž. Kritériá týkajúce sa systémov selektívnej distribúcie sa teda môžu analogicky uplatniť pri posúdení prejednávanych systémov selektívnej opravy.

51 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého uznanie, že selektívny systém je objektívne odôvodnený, nediskriminačný a primeraný, závisí tiež od existencie hospodárskej súťaže medzi produktmi a službami odlišných značiek, schopnej kompenzovať obmedzenia hospodárskej súťaže medzi výrobkami tej istej značky vyplývajúce zo selektívneho systému, žalobkyňa tu vychádza z nesprávneho výkladu judikatúry.

52 Pokiaľ totiž ide o dohody, ktoré vytvárajú systém selektívnej distribúcie, Súdny dvor už poukázal na to, že tieto dohody nevyhnutne ovplyvňujú hospodársku súťaž na spoločnom trhu (rozsudky z 25. októbra 1983, AEG-Telefunken/Komisia, 107/82, EU:C:1983:293, bod 33, a z 13. októbra 2011, Pierre Fabre Dermo-Cosmétique, C-439/09, EU:C:2011:649, bod 39). Uznal však, že existujú legitímne požiadavky, ako je udržanie špecializovaného obchodu schopného poskytnúť osobitné služby v súvislosti s výrobkami, ktoré sú kvalitatívne alebo technicky na vysokej úrovni, ktoré odôvodňujú obmedzenie hospodárskej súťaže na základe cien v prospech hospodárskej súťaže týkajúcej sa iných prvkov než sú

ceny. Vzhľadom na to, že systémy selektívnej distribúcie sledujú legitímny výsledok, ktorý môže zlepšiť hospodársku súťaž v oblasti, kde táto súťaž neprebíha len na základe cien, predstavujú preto konkurenčný prvok, ktorý je v súlade s článkom 101 ods. 1 ZFEÚ (rozsudky z 25. októbra 1983, AEG-Telefunken/Komisia, 107/82, EU:C:1983:293, bod 33, a z 13. októbra 2011, Pierre Fabre Dermo-Cosmétique, C-439/09, EU:C:2011:649, bod 40).

- 53 Organizácia takejto siete navyše nespadá do pôsobnosti zákazu v článku 101 ods. 1 ZFEÚ, ak sa predávajúci rozhodujú podľa objektívnych kritérií, ktoré majú kvalitatívnu povahu, sú stanovené jednotným spôsobom vo vzťahu ku všetkým potenciálnym predávajúcim a uplatňujú sa nediskriminačným spôsobom, ak vlastnosti predmetného výrobku v záujme zachovania jeho kvality a zabezpečenia jeho správneho používania vyžadujú existenciu takejto distribučnej siete, a napokon, ak definované kritériá neprekračujú rámec toho, čo je potrebné (rozsudky z 25. októbra 1977, Metro SB-Großmärkte/Komisia, 26/76, EU:C:1977:167, bod 20; z 11. decembra 1980, L'Oréal, 31/80, EU:C:1980:289, body 15 a 16, a z 13. októbra 2011, Pierre Fabre Dermo-Cosmétique, C-439/09, EU:C:2011:649, bod 41).
- 54 Z judikatúry naopak nevyplýva, že je nevyhnutné overiť, či tieto distribučné siete nemajú za následok odstránenie akejkoľvek hospodárskej súťaže. Pokiaľ sú totiž splnené vyššie uvedené podmienky, stačí to na to, aby bolo možné domnievať sa, že selektívny systém je konkurenčným prvkom, ktorý je v súlade s článkom 101 ods. 1 ZFEÚ.
- 55 Komisia sa teda nedopustila nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že systém selektívnej distribúcie a analogicky systém selektívnej opravy bol v súlade s článkom 101 ods. 1 ZFEÚ pod podmienkou, že bol objektívne odôvodnený, nediskriminačný a primeraný.

O druhej časti tretieho žalobného dôvodu týkajúcej sa zjavne nesprávneho posúdenia objektívne odôvodneného, nediskriminačného a primeraného charakteru systémov selektívnej opravy

- 56 Žalobkyňa sa domnieva, že predmetné systémy selektívnej opravy sú objektívne neodôvodnené, diskriminačné a neprimerané.
- 57 Komisia túto argumentáciu spochybňuje.

– O prvej výhrade týkajúcej sa objektívne odôvodneného charakteru systémov selektívnej opravy

- 58 Žalobkyňa kritizuje dôvody, na základe ktorých sa Komisia domnievala, že predmetné systémy selektívnej opravy boli objektívne odôvodnené. Tvrdí predovšetkým, že hodinky nepreukazovali osobitnú technickú komplexnosť, ktorá by mohla odôvodniť zavedenie týchto systémov, že zachovanie prestížnej povesti nemôže predstavovať legitímny cieľ na obmedzenie hospodárskej súťaže a že uvedené systémy nemôžu zlepšiť ochranu pred falšovaním. Podľa žalobkyne skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie nezaobchádzalo so sťažnosťou náležitým spôsobom, vyplýva tiež z odpovede k jej tvrdeniam týkajúcim sa analógie s odvetvím motorových vozidiel, v ktorom výrobcovia nemôžu obmedziť prístup nezávislých opravárov k náhradným dielom.
- 59 Komisia navrhuje túto výhradu zamietnuť.
- 60 Komisia v odôvodnení 133 napadnutého rozhodnutia v tomto ohľade uviedla, že bolo pravdepodobné, že tieto systémy boli odôvodnené cieľmi sledovanými výrobcami švajčiarskych hodínok, a síce potrebou zohľadniť rastúcu komplexnosť modelov prestížnych hodínok, zachovanie dobrej povesti značky, udržanie servisu opráv zvýšenej a jednotnej kvality a predchádzanie falšovaniu.

- 61 Hoci žalobkyňa po prvé tvrdí, že hodinkové mechanizmy nie sú zložité, neuvádza žiadnu konkrétnu skutočnosť na podporu tohto tvrdenia, ktorá by mohla spochybniť konštatovanie, ktoré v tomto ohľade urobila Komisia. Pokiaľ ide o výhradu voči Komisii, že na preverenie tejto komplexnosti sa neobrátila na znalca, stačí pripomenúť, že keďže Komisia nemá povinnosť vysloviť sa k existencii alebo neexistencii porušenia, nemôže byť povinná viesť vyšetrovanie, lebo jeho jediným predmetom môže byť iba skúmanie dôkazov o existencii alebo neexistencii porušenia, ktoré nie je povinná konštatovať (rozsudky z 18. septembra 1992, Automec/Komisia, T-24/90, EU:T:1992:97, bod 76, a zo 16. októbra 2013, Vivendi/Komisia, T-432/10, neuvverejnený, EU:T:2013:538, bod 68). Nemožno jej teda vytýkať, že sa neobrátila na znalca.
- 62 Pokiaľ ide po druhé o spochybnenie existencie dôveryhodného rizika falšovania a nevyhnutného charakteru systému selektívnej opravy s cieľom zlepšiť predchádzanie tomuto riziku, nepodložené tvrdenia žalobkyne tiež nemôžu spochybniť konštatovanie Komisie. To isté platí pre tvrdenia žalobkyne týkajúce sa lojálnosti opravárov a ich boja proti falšovaniu.
- 63 Zo spisu totiž vyplýva, že výrobcovia švajčiarskych hodínok potvrdzujú existenciu rizika falšovania prestížnych hodínok a ich náhradných dielov a že predchádzanie falšovaniu je jedným z cieľov sledovaných prostredníctvom zavedenia systémov selektívnej opravy. Žalobkyňa nepredložila žiaden dôkaz spôsobilý preukázať, že neexistuje riziko falšovania a že kontrola dodávok náhradných dielov by nebola prostriedkom schopným obmedziť falšovanie týchto dielov.
- 64 Z tohto dôvodu nepodložené tvrdenia žalobkyne nepreukazujú, že Komisia prekročila hranice svojej diskrečnej právomoci, keď sa domnievala, že zavedenie systémov selektívnej opravy a odmietnutie dodávať náhradné diely mohli byť odôvodnené cieľom boja proti falšovaniu.
- 65 Pokiaľ ide po tretie o odôvodnenie systémov selektívnej opravy cieľom zachovania dobrej povesti značky prestížnych hodínok, treba zdôrazniť, podobne ako urobila žalobkyňa, že Súdny dvor už rozhodol, že cieľ zachovať dojem prestíže nemôže predstavovať legitímny cieľ opodstatňujúci obmedzenie hospodárskej súťaže, a teda nemôže odôvodniť záver, že zmluvná podmienka, ktorá takýto cieľ sleduje, nespadá do pôsobnosti článku 101 ods. 1 ZFEÚ (rozsudok z 13. októbra 2011, Pierre Fabre Dermo-Cosmétique, C-439/09, EU:C:2011:649, bod 46).
- 66 Z tohto rozsudku však zároveň vyplýva, že hoci zachovanie dobrého mena značky nemôže odôvodniť obmedzenie hospodárskej súťaže zavedením systému selektívnej opravy, cieľ zachovania kvality výrobkov a zabezpečenia ich správneho používania môže sám osebe odôvodniť takéto obmedzenie. Súdny dvor totiž uznal, že udržanie špecializovaného obchodu schopného poskytnúť osobitné služby v súvislosti s výrobkami, ktoré sú kvalitatívne a technicky na vysokej úrovni, je legitímnou požiadavkou a že v prípade sledovania tohto cieľa organizácia siete selektívnej distribúcie nespadá do pôsobnosti zákazu v článku 101 ods. 1 ZFEÚ, ak sa predávajúci rozhodujú podľa objektívnych kritérií, ktoré majú kvalitatívnu povahu, sú stanovené jednotným spôsobom vo vzťahu ku všetkým potenciálnym predávajúcim a uplatňujú sa nediskriminačným spôsobom, ak si vlastnosti predmetného výrobku v záujme zachovania jeho kvality a zabezpečenia jeho správneho používania vyžadujú existenciu takejto distribučnej siete, a napokon, ak definované kritériá neprekračujú rámec toho, čo je potrebné (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. októbra 2011, Pierre Fabre Dermo-Cosmétique, C-439/09, EU:C:2011:649, body 40 a 41).
- 67 Vzhľadom na to, že zachovanie dobrej povesti značky nie je jediným cieľom, ktorý Komisia považuje za spôsobilý odôvodniť zavedenie systému selektívnej opravy a že cieľ zachovania kvality a správneho používania hodínok môže stačiť na odôvodnenie zavedenia tohto systému, Komisia sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď rozhodla, že bolo pravdepodobné, že predmetné odmietnutie dodávania bolo odôvodnené, za predpokladu, že sa opravári rozhodujú podľa objektívnych kritérií, ktoré majú kvalitatívnu povahu, uplatňujú sa nediskriminačným spôsobom a neprekračujú rámec toho, čo je potrebné.

68 Pokiaľ ide po štvrté o kritiku žalobkyne týkajúcu sa skutočnosti, že Komisia nekonštatovala, že porovnanie s pravidlami uplatniteľnými v odvetví motorových vozidiel viedlo k záveru, že systémy selektívnej opravy zavedené výrobcami švajčiarskych hodínok neboli objektívne odôvodnené, Komisii nemožno vytýkať, že neuplatnila tieto pravidlá v odvetví prestížnych hodínok. Pravidlá uplatniteľné v odvetví motorových vozidiel sa totiž neuplatňujú na hodinky. Okrem toho, ako vyplýva z odôvodnenia 175 napadnutého rozhodnutia, Komisia uviedla viacero skutočností umožňujúcich odlišiť odvetvie prestížnych hodínok od odvetvia motorových vozidiel.

69 Komisia predovšetkým uviedla, že odvetvie motorových vozidiel podlieha osobitným sektorovým právnym predpisom, že náhradné diely v tomto odvetví môžu byť predávané priamo konečným spotrebiteľom, že služby záručného servisu prestížnych hodínok predstavovali menej výnosný trh, keďže nepredstavujú vysoký podiel celkových nákladov spotrebiteľov a že v odvetví hodinárstva je zavedenie servisných centier v blízkosti spotrebiteľov menej dôležité než v automobilovom odvetví, keďže prestížne hodinky možno ľahšie zaslať na opravu. Z tohto dôvodu nemožno mať za to, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že odvetvie prestížnych hodínok mohlo byť predmetom odlišného zaobchádzania, než je to, ktoré je stanovené v právnej úprave uplatniteľnej v odvetví motorových vozidiel.

70 Komisia sa teda nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď rozhodla, že bolo pravdepodobné, že predmetné systémy selektívnej opravy sú odôvodnené potrebou zohľadniť vývoj komplexnosti modelov prestížnych hodínok, zachovanie služieb záručného servisu vysokej a jednotnej kvality a predchádzanie falšovaniu.

– *O druhej výhrade týkajúcej sa neexistencie diskriminačného charakteru systémov selektívnej opravy*

71 V súvislosti s diskriminačným charakterom systémov selektívnej opravy žalobkyňa uvádza, že prístup k týmto systémom vyžadoval významné investície, že požiadavky týkajúce sa kvalifikácie a vybavenia boli príliš vysoké vzhľadom na skutočnosť, že najzložitejšie opravy sú vykonávané iba výnimočne a že opravári sú nútení prispôbiť sa investičným podmienkam, ktoré boli špecifické pre každú značku.

72 Komisia navrhuje túto výhradu zamietnuť.

73 V tomto ohľade stačí konštatovať, že z dôvodu, že všetky tieto skutočnosti sú objektívnymi kritériami, ktoré súvisia s cieľom sledovaným systémami selektívnej opravy, Komisia neprekročila svoju právomoc voľnej úvahy, keď rozhodla, že nemohli spochybniť nediskriminačný charakter týchto systémov. Žalobkyňa navyše nespochybňuje objektívny charakter selektívnych kritérií systémov opravy.

74 Skutočnosti uvádzané žalobkyňou preto nie sú spôsobilé preukázať, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že systémy selektívnej opravy neboli diskriminačné.

– *O tretej výhrade týkajúcej sa primeraného charakteru systémov selektívnej opravy*

75 Pokiaľ ide o primeraný charakter systémov selektívnej opravy, žalobkyňa sa na účely preukázania neprimeraného charakteru predmetných systémov opravy opiera o absenciu zložitosti starších alebo jednoduchých hodínok.

76 Komisia navrhuje túto výhradu zamietnuť.

77 Žalobkyňa nevysvetľuje, ako by podriadenie opravy starších alebo jednoduchších hodínok rovnakým požiadavkám, aké sa vzťahujú na novšie hodinky, mohlo ísť nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie sledovaných cieľov. Zo spisu navyše vyplýva, že systémy selektívnej opravy zahŕňajú úroveň požiadaviek a investícií, ktoré sa menia v závislosti od modelov hodínok a typov opráv tak, že rozdiely medzi modelmi a úrovňami ponúkaných služieb sú zohľadnené.

- 78 Žalobkyňa v každom prípade počas správneho konania uznala, že národné združenia nezávislých opravárov vyžadovali od svojich členov investície do odbornej prípravy, nástrojov a zásob s náhradnými dielmi podobné tým, ktoré vyžadujú výrobcovia švajčiarskych hodínok, čo potvrdzuje primeraný charakter investícií, ktoré bolo treba vynaložiť s cieľom zúčastniť sa systémov selektívnej opravy
- 79 Komisia navyše správne konštatovala, že predmetné investície boli spoločné pre viacero značiek, čo zvyšovalo ich výnosnosť. Okrem toho tvrdenie žalobkyne v priebehu správneho konania, že počet autorizovaných opravárov je nevyhnutne vysoký a rastie, potvrdzuje, že tieto systémy nevyžadujú príliš vysoké investície, keďže sú dostupné.
- 80 Napokon tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého boli predmetné systémy selektívnej opravy charakteristické pre zneužívajúce praktiky vymenované v článku 102 ZFEÚ, toto tvrdenie nemôže spochybniť ich objektívne odôvodnený charakter, pokiaľ sú vyššie skúmané kritériá dodržiavané. Nemôže teda označovať zjavnú chybu Komisie.
- 81 Komisia sa teda nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že nebolo vylúčené, že systémy selektívnej opravy zavedené výrobcami švajčiarskych hodínok môžu byť odôvodnené cieľom zachovania kvality výrobkov, pokiaľ vychádzali z kvalitatívnych selektívnych kritérií uplatňovaných nediskriminačným spôsobom a pokiaľ boli primerané.
- 82 Tretí žalobný dôvod je v dôsledku toho nedôvodný.

O druhom žalobnom dôvode týkajúcom sa zjavne nesprávneho posúdenia existencie zneužitia vyplývajúceho z odmietnutia pokračovať v dodávaní náhradných dielov

- 83 Druhý žalobný dôvod uvádzaný žalobkyňou sa delí na tri časti. Po prvé sa Komisia dopustila chyby, keď sa domnievala, že odmietnutie dodávania zo strany podniku, ktorý sa nachádza v dominantnom postavení, mohlo predstavovať zneužívanie iba za určitých okolností. Po druhé sa Komisia dopustila chyby, keď vyvodila zákonnosť predmetných systémov selektívnej opravy s ohľadom na článok 102 ZFEÚ na základe skutočnosti, že boli zákonné podľa článku 101 ZFEÚ. Komisia sa napokon dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď konštatovala, že odmietnutie pokračovať v dodávaní náhradných dielov nevyplývalo z vôle výrobcov švajčiarskych hodínok vyhradiť si trh a že toto odmietnutie nebolo spôsobilé odstrániť akúkoľvek hospodársku súťaž.
- 84 Komisia navrhuje tento žalobný dôvod zamietnuť.

O prvej časti druhého žalobného dôvodu týkajúcej sa chyby Komisie v určení kritérií, ktoré sú potrebné na preukázanie zneužitia

- 85 Žalobkyňa Komisii vytýka, že sa domnievala, že odmietnutie dodávania mohlo založiť zneužitie v zmysle článku 102 ZFEÚ iba v prípade, ak bolo spôsobilé odstrániť akúkoľvek hospodársku súťaž a že samotná neexistencia objektívneho odôvodnenia nepredstavovala dostatočný dôvod na preukázanie zneužívajúceho správania podľa článku 102 ZFEÚ.
- 86 Komisia túto argumentáciu spochybňuje.
- 87 Súdny dvor a Všeobecný súd už v tomto ohľade mali príležitosť posúdiť súlad odmietnutia dodávania zo strany podniku, ktorý sa nachádzal v dominantnom postavení, s článkom 102 ZFEÚ, v situácii charakterizovanej prítomnosťou primárneho trhu výrobkov, trhu so službami opráv a údržby, ako aj trhu s náhradnými dielmi.

- 88 Navyše, podľa judikatúry odmietnutie podniku s dominantným postavením na trhu určitého výrobku uspokojíť objednávky, ktoré mu zadal doterajší zákazník, predstavuje zneužitie tohto dominantného postavenia v zmysle článku 102 ZFEÚ, pokiaľ tento postup bez toho, aby bol objektívne odôvodnený, môže vylúčiť hospodársku súťaž zo strany obchodného partnera (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 6. marca 1974, Istituto Chemioterapico Italiano a Commercial Solvents/Komisia, 6/73 a 7/73, EU:C:1974:18, bod 25, a zo 14. februára 1978, United Brands a United Brands Continentaal/Komisia, 27/76, EU:C:1978:22, bod 183).
- 89 Súdny dvor v bode 38 rozsudku z 26. novembra 1998, Bronner (C-7/97, EU:C:1998:569) okrem toho uviedol, že aj keď v rozsudkoch zo 6. marca 1974, Istituto Chemioterapico Italiano a Commercial Solvents/Komisia (6/73 a 7/73, EU:C:1974:18), a z 3. októbra 1985, CBEM (311/84, EU:C:1985:394) považoval za zneužitie prípad, keď podnik, ktorý má dominantné postavenie na danom trhu, odmietol dodať podniku, s ktorým je v konkurenčnom vzťahu na susediacom trhu, suroviny a služby nevyhnutné na výkon činnosti tohto podniku, urobil tak z dôvodu, že správanie, o ktoré išlo, bolo spôsobilé odstrániť akúkoľvek hospodársku súťaž zo strany tohto podniku (rozsudok zo 17. septembra 2007, Microsoft/Komisia, T-201/04, EU:T:2007:289, bod 326).
- 90 Na to, aby bolo možné vyvodiť záver o existencii zneužitia v zmysle článku 102 ZFEÚ, je teda potrebné, aby predmetné odmietnutie dodať výrobky alebo poskytnúť služby bolo spôsobilé odstrániť akúkoľvek hospodársku súťaž na trhu na strane žiadateľa o tieto výrobky alebo služby, aby toto odmietnutie nemohlo byť objektívne odôvodnené a aby tieto výrobky a služby boli samy osebe nevyhnutné na výkon činnosti žiadateľa (pozri v tomto zmysle rozsudky z 26. novembra 1998, Bronner, C-7/97, EU:C:1998:569, bod 41, a z 9. septembra 2009, Clearstream/Komisia, T-301/04, EU:T:2009:317, bod 147).
- 91 Komisia sa teda nedopustila chyby, keď v odôvodneniach 105 a 106 napadnutého rozhodnutia pripomenula, že iba za určitých okolností mohlo odmietnutie dodávania tovaru zo strany podniku, ktorý má dominantné postavenie, predstavovať zneužitie v zmysle článku 102 ZFEÚ. Na to, aby bolo možné konštatovať zneužitie, musí totiž existovať riziko odstránenia akejkoľvek účinnej hospodárskej súťaže. Komisia sa teda nedopustila chyby, keď spresnila, že samotná neexistencia objektívneho odôvodnenia nepredstavovala dostatočný dôvod na preukázanie zneužívajúceho správania podľa článku 102 ZFEÚ.
- O druhej časti druhého žalobného dôvodu týkajúcej sa nesprávneho posúdenia Komisie o existencii zneužitia v zmysle článku 102 ZFEÚ s ohľadom na judikatúru týkajúcu sa článku 101 ZFEÚ*
- 92 Žalobkyňa Komisii vytýka, že konštatovanie o tom, že systémy opravy a inherentný zákaz dodávať náhradné diely mimo systému boli v súlade s článkom 102 ZFEÚ, založila na ich súlade s judikatúrou týkajúcou sa článku 101 ZFEÚ.
- 93 Komisia proti tejto argumentácii namieta.
- 94 Z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že uplatniteľnosť článku 101 ZFEÚ na určitú dohodu nemá vplyv na uplatniteľnosť článku 102 ZFEÚ na správanie sa účastníkov tejto dohody, pokiaľ sú splnené podmienky uplatnenia každého ustanovenia, a že z tohto dôvodu skutočnosť, že podnikatelia vystavení skutočnej hospodárskej súťaži využívajú praktiky povolené podľa článku 101 ZFEÚ, neznamená, že prijatie rovnakej praktiky podnikom, ktorý má dominantné postavenie, nemôže nikdy predstavovať zneužitie tohto postavenia (rozsudok zo 16. marca 2000, Compagnie maritime belge transports a i./Komisia, C-395/96 P a C-396/96 P, EU:C:2000:132, body 130 a 131). Preto konštatovanie zákonnosti správania podľa článku 101 ZFEÚ v zásade neznamená konštatovanie, že toto správanie je zákonné podľa článku 102 ZFEÚ, ale na účely toho je potrebné overiť, či sú podmienky uplatnenia tohto druhého ustanovenia splnené.

- 95 Je síce pravda, že Komisia v prejednávanej veci v odôvodneniach 119, 122 a 128 napadnutého rozhodnutia odkázala na súlad predmetných systémov selektívnej opravy s článkom 101 ods. 1 ZFEÚ, keď sa domnievala, že tieto systémy nemajú protisúťažné účinky, pokiaľ sa zakladali na kvalitatívnych kritériách a dodržiavali podmienky stanovené judikatúrou týkajúcou sa článku 101 ods. 1 ZFEÚ. Použila teda judikatúru o uplatnení tohto ustanovenia na preukázanie toho, že zavedenie predmetných systémov selektívnej opravy nemohlo odstrániť všetku hospodársku súťaž, teda na posúdenie toho, či táto podmienka uplatnenia článku 102 ZFEÚ bola splnená.
- 96 Keďže sa však na systémy selektívnej opravy alebo distribúcie, považované za prvky hospodárskej súťaže z dôvodu dodržiavania určitých podmienok, neuplatňuje článok 101 ods. 1 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudky z 25. októbra 1983, AEG-Telefunken/Komisia, 107/82, EU:C:1983:293, body 33 až 35; z 13. októbra 2011, Pierre Fabre Dermo-Cosmétique, C-439/09, EU:C:2011:649, body 40 a 41, a z 27. februára 1992, Vichy/Komisia, T-19/91, EU:T:1992:28, bod 65), Komisia sa v rámci výkonu širokej miery voľnej úvahy, ktorou disponuje pri uplatnení judikatúry citovanej v bode 34 vyššie, mohla domnievať, že súlad týchto systémov s uvedeným ustanovením predstavoval skutočnosť spôsobilú preukázať, spolu s ďalšími skutočnosťami, že bolo málo pravdepodobné, že majú za účinok odstránenie akejkoľvek hospodárskej súťaže v zmysle judikatúry týkajúcej sa článku 102 ZFEÚ.
- 97 V tomto ohľade treba uviesť, že okrem odkazu na súlad systémov opravy alebo distribúcie s článkom 101 ods. 1 ZFEÚ sa Komisia opierala aj o iné skutočnosti, ako je existencia hospodárskej súťaže medzi autorizovanými opravármi na predmetnom trhu (odôvodnenie 118) a otvorený charakter sietí selektívnej opravy voči opravárom, ktorí sa k nim chcú pridať (odôvodnenie 123).
- 98 Komisia sa za týchto podmienok nedopustila chyby, keď pri posudzovaní pravdepodobnosti, že predmetné odmietnutia dodávok vyvolávajú protisúťažné účinky zakladajúce zneužitie podľa článku 102 ZFEÚ, vychádzala najmä z podmienok stanovených judikatúrou týkajúcou sa článku 101 ods. 1 ZFEÚ, ktoré slúžia na overenie, či systémy selektívnej distribúcie alebo opravy nespôsobujú obmedzenie hospodárskej súťaže, ktoré je nezlučiteľné s týmto ustanovením, osobitne v prípade, keď oprela toto posúdenie o ďalšie skutkové okolnosti na preukázanie neexistencie rizika odstránenia akejkoľvek účinnej hospodárskej súťaže.

O tretej časti druhého žalobného dôvodu týkajúcej sa zjavnej chyby Komisie pri posúdení vôle výrobcov švajčiarskych hodínok vyhradiť si trh a pri posúdení rizika odstránenia akejkoľvek účinnej hospodárskej súťaže

- 99 Komisia sa podľa žalobkyne dopustila zjavne nesprávneho posúdenia existencie zneužitia v rozsahu, v akom prihliadla na to, že výrobcovia švajčiarskych hodínok nemali v úmysle vyhradiť si trh a domnievala sa, že predmetné odmietnutie dodávania nemohlo odstrániť akúkoľvek hospodársku súťaž.
- 100 Komisia proti tejto argumentácii namieta.

– O prvej výhrade týkajúcej sa zohľadnenia zámeru výrobcov švajčiarskych hodínok

- 101 Komisia je v rámci svojho preskúmania konania podniku v dominantnom postavení a na účely identifikácie prípadného zneužitia takéhoto postavenia povinná prihliadnúť na všetky relevantné skutkové okolnosti týkajúce sa uvedeného konania (pozri rozsudok z 19. apríla 2012, Tomra Systems a i./Komisia, C-549/10 P, EU:C:2012:221, bod 18 a citovanú judikatúru).
- 102 Existencia prípadného úmyslu narušiť hospodársku súťaž tak predstavuje iba jednu z mnohých skutkových okolností, na ktoré možno prihliadnúť na účely určenia, či došlo k zneužitiu dominantného postavenia (rozsudok z 19. apríla 2012, Tomra Systems a i./Komisia, C-549/10 P, EU:C:2012:221, bod 20).

103 Komisia sa teda nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď prihliadla na skutočnosť, že výrobcovia švajčiarskych hodínok vysvetlili, že svoje systémy selektívnej opravy zaviedli z iných dôvodov, než so zámerom vyhradiť si trhy opravy a údržby, keďže sa neopierala výlučne o tento zámer na účely odôvodnenia svojho stanoviska o malej pravdepodobnosti preukázania porušenia článku 102 ZFEÚ.

– *O druhej výhrade týkajúcej sa posúdenia rizika, že odmietnutie dodávať náhradné diely odstráni akúkoľvek účinnú hospodársku súťaž*

104 Žalobkyňa sa domnieva, že odmietnutia dodávať náhradné diely nezávislým opravárom môžu spôsobiť odstránenie akejkoľvek hospodárskej súťaže na predmetných trhoch, keďže počet autorizovaných opravárov je veľmi obmedzený a ich podiely na trhu sú extrémne obmedzené.

105 Komisia navrhuje túto výhradu zamietnuť.

106 Pokiaľ ide o kritérium obmedzenia akejkoľvek hospodárskej súťaže, na účely preukázania porušenia článku 102 ZFEÚ nie je potrebné preukázať odstránenie všetkej hospodárskej súťaže na trhu, ale dôležité je preukázať, že odmietnutie, o ktoré ide, predstavuje riziko odstránenia alebo je spôsobilé odstrániť akúkoľvek efektívnu hospodársku súťaž na trhu (rozsudky zo 17. septembra 2007, Microsoft/Komisia, T-201/04, EU:T:2007:289, bod 563, a z 9. septembra 2009, Clearstream/Komisia, T-301/04, EU:T:2009:317, bod 148).

107 Komisia v tomto ohľade po prvé konštatovala, v odôvodneniach 73, 110, 118 a 162 napadnutého rozhodnutia, že medzi autorizovanými opravármi, ako aj medzi týmito opravármi a výrobcami švajčiarskych hodínok, existovala hospodárska súťaž na trhu opráv, keďže boli vybratí na základe kvalitatívnych kritérií a selektívne systémy boli otvorené pre všetkých nezávislých opravárov, ktorí spĺňali tieto kritériá a chceli sa pripojiť k týmto systémom.

108 Keďže z analýzy charakteristík predmetných systémov selektívnej opravy vykonanej v bodoch 60 až 81 vyššie vyplýva, že ich možno považovať za prvky hospodárskej súťaže, na ktoré sa nevzťahuje článok 101 ods. 1 ZFEÚ, Komisia sa nedopustila nesprávneho posúdenia, keď z tohto konštatovania a z ďalších skutočností uvedených v bode 107 vyššie vyvodila, že bolo málo pravdepodobné, že ich zavedenie mohlo odstrániť akúkoľvek účinnú hospodársku súťaž.

109 V odôvodnení 122 napadnutého rozhodnutia Komisia po druhé spresnila, že existencia hospodárskej súťaže vyplývala tiež z možnosti pre autorizovaných opravárov vykonávať opravy pre viaceré značky. Vzhľadom na možnosť dosiahnuť úspory z rozsahu výroby je aj skutočnosť, že autorizovaní opravári môžu vykonávať opravy pre viacero značiek, čo je prvkom hospodárskej súťaže na trhu opráv, ktorý prispieva k preukázaniu toho, že potvrdenie rizika odstránenia akejkoľvek účinnej hospodárskej súťaže je málo pravdepodobné.

110 Komisia po tretie v odôvodnení 123 napadnutého rozhodnutia tiež uviedla, že nezávislí opravári sa počas vyšetrovania pridali k systémom selektívnej opravy niektorých obchodných značiek. Žalobkyňa netvrdí, ani nepreukazuje, že každému nezávislému opravárovi, ktorý spĺňal kritériá, sa bránilo vstúpiť do jedného alebo viacerých systémov selektívnej opravy. Nepredkladá okrem toho dôkazy, ktoré by potvrdzovali, že opravári spĺňajúci kritériá neboli prijatí ako autorizovaní opravári.

111 S ohľadom na všetky skutočnosti uvádzané Komisiou sa teda zdá, že bez toho, aby sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, sa domnievala, že riziko odstránenia akejkoľvek účinnej hospodárskej súťaže bolo malé. So zreteľom na spôsoby fungovania predmetných systémov selektívnej opravy totiž existuje hospodárska súťaž medzi autorizovanými opravármi, ako aj medzi týmito opravármi a internými centrami opravy u výrobcov. Ďalšie skutočnosti analyzované Komisiou navyše preukazujú, že charakteristiky predmetných systémov selektívnej opravy umožňujú novým aktérom vstúpiť na trh

- opráv, takže existuje potenciálny konkurenčný tlak, ktorý môže potvrdiť neexistenciu rizika odstránenia akejkoľvek účinnej hospodárskej súťaže vo fungovaní systémov opravy skúmaných v prejednávanej veci.
- 112 Po štvrté zníženie počtu nezávislých opravárov, ktorí sú členmi národného združenia nezávislých hodinárov, nemôže samo osebe preukázať odstránenie akejkoľvek účinnej hospodárskej súťaže. Napokon článok 101 ZFEÚ smeruje, podobne ako iné pravidlá hospodárskej súťaže uvedené v Zmluve, nielen k ochrane priamych záujmov konkurentov alebo spotrebiteľov, ale aj k ochrane štruktúry trhu a tým hospodárskej súťaže ako takej (rozsudok z 19. marca 2015, Dole Food a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia, C-286/13 P, EU:C:2015:184, bod 125). Potreba zachovať neskreslenú hospodársku súťaž teda nevyžaduje ochranu existencie nezávislých opravárov ako takých.
- 113 Po piate odkaz žalobkyne na list z r. 2005 obsahujúci predbežné stanovisko Komisie, podľa ktorého sa výrobcovia švajčiarskych hodiniiek snažili vyhradiť si trhy opravy a údržby, nemôže preukázať zjavne nesprávne posúdenie. Tento záver totiž nemožno vyvodiť z citácie uvádzanej žalobkyňou, v ktorej sa Komisia obmedzuje na konštatovanie, že zachovanie hodnoty výrobku vyžaduje, aby služby záručného servisu boli poskytované buď samotnými výrobcami hodiniiek, alebo autorizovanými servisnými centrami, teda tretími podnikmi. Navyše, ako uvádza Komisia, tento list obsahoval iba predbežné stanovisko vyjadrené pred zrušením prvého zamietnutia sťažnosti Všeobecným súdom, po ktorom nasledovalo dodatočné skúmanie predmetných trhov. Za týchto podmienok okolnosť, že konečné stanovisko Komisie nezodpovedá jej predbežnému stanovisku, nemôže ani za predpokladu jej preukázania založiť chybu v posúdení Komisie.
- 114 Po šieste, tvrdenia žalobkyne, podľa ktorých je na jednej strane trh s náhradnými dielmi a trh so službami údržby a opráv v zostupe a na druhej strane, že ceny za opravy a údržby vykonávané výrobcami nie sú zanedbateľné, nemôžu spochybníť posúdenie Komisie týkajúce sa pravdepodobnosti existencie zneužívania. Pojem zneužívanie je totiž objektívnym pojmom vzťahujúcim sa na správanie podniku v dominantnom postavení, ktoré je spôsobilé ovplyvniť štruktúru trhu a nezávisí od objemu predmetného trhu (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. decembra 2003, British Airways/Komisia, T-219/99, EU:T:2003:343, bod 241). Objem trhu teda nemá vplyv na existenciu zneužitia.
- 115 Po siedme, ani tvrdenie žalobkyne založené na tom, že Komisia nedodržala kritériá definované v oznámení Komisie s názvom „Usmernenia o prioritách Komisie v oblasti presadzovania práva pri uplatňovaní článku [102 ZFEÚ] na prípady zneužívania dominantného postavenia podnikov na vylúčenie konkurentov z trhu“ (Ú. v. EÚ C 45, 2009, s. 7) nie je spôsobilé preukázať, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia. Podľa tohto oznámenia totiž Komisia považuje odmietnutia dodávania tovaru za prioritné, pokiaľ sa po prvé týkajú výrobku alebo služby, ktoré sú objektívne potrebné na to, aby podnik mohol úspešne konkurovať na odberateľskom trhu, po druhé ak pravdepodobne povedú k odstráneniu účinnej hospodárskej súťaže na odberateľskom trhu a po tretie ak môžu mať za následok poškodenie spotrebiteľa. Keďže sa Komisia domnievala, bez toho, aby sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, že pravdepodobnosť preukázania rizika odstránenia akejkoľvek hospodárskej súťaže bola malá, táto vec nespĺňala jedno z kumulatívnych kritérií na účely toho, aby sa s ňou zaobchádzalo prioritne. Keďže jedno z kritérií nebolo splnené, nebolo potrebné posúdiť dôvodnosť tvrdení žalobkyne o ďalších dvoch kritériách týkajúcich sa objektívne nevyhnutnej povahy náhradných dielov na účely výkonu účinnej hospodárskej súťaže a škody, ktorú by utrpeli spotrebiteľia.
- 116 Komisia sa teda nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že možnosť preukázať riziko odstránenia akejkoľvek hospodárskej súťaže bola malá.
- 117 Komisia sa preto nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že preukázanie zneužitia vyplývajúceho z odmietnutia pokračovať v dodávaní náhradných dielov bolo málo pravdepodobné.
- 118 Druhý žalobný dôvod je v dôsledku toho nedôvodný.

O prvom žalobnom dôvode týkajúcom sa nesprávnej charakteristiky trhovej sily výrobcov švajčiarskych hodínok

- 119 Žalobkyňa v rámci tohto žalobného dôvodu Komisii v podstate vyčíta jej konštatovanie, že nebolo vylúčené, že sa výrobcovia švajčiarskych hodínok nachádzali v dominantnom postavení na trhu dodávania náhradných dielov, hoci podľa žalobkyne mali monopolné postavenie, a že túto skutočnosť nezohľadnila na účely posúdenia pravdepodobnosti existencie zneužitia.
- 120 Komisia navrhuje tento žalobný dôvod zamietnuť.
- 121 Komisia sa v odôvodneniach 102 a 103 napadnutého rozhodnutia domnievala, že nebolo možné vylúčiť, že sa výrobcovia švajčiarskych hodínok nachádzajú v dominantnom postavení na trhoch opravy a dodávania náhradných dielov v takej miere, v akej vstup na tieto trhy vyžadoval významné investície z dôvodu ich vlastností.
- 122 V tomto ohľade z judikatúry vyplýva, že dominantné postavenie stanovené v článku 102 ZFEÚ sa týka situácie, kedy má ekonomickú silu jeden podnik, čo mu dáva moc vytvárať prekážky pre udržanie efektívnej hospodárskej súťaže na danom trhu, keďže má možnosť správať sa značne nezávisle vo vzťahu ku svojim konkurentom a svojim zákazníkom. Toto ustanovenie nezavádza žiadne rozlíšenie ani stupne v pojme dominantné postavenie. Pokiaľ má podnik takú hospodársku silu, ako to vyžaduje článok 102 ZFEÚ, na preukázanie jeho dominantného postavenia na vymedzenom trhu treba jeho konanie posúdiť s ohľadom na toto ustanovenie. Stupeň trhovej sily má však v zásade skôr dosah na účinky správania dotknutého podniku než na existenciu zneužívania ako takého (rozsudky zo 17. februára 2011, TeliaSonera Sverige, C-52/09, EU:C:2011:83, body 79 až 81, a z 19. apríla 2012, Tomra Systems a i./Komisia, C-549/10 P, EU:C:2012:221, body 38 a 39).
- 123 Pri uplatnení tejto judikatúry je otázka, či výrobcovia švajčiarskych hodínok disponovali väčšou trhovou silou, ako je sila, ktorú predvídala Komisia, v zásade irelevantná na účely preskúmania zneužívajúceho charakteru správania, ktoré je im vytýkané.
- 124 Navyše, keďže z preskúmania druhého žalobného dôvodu vyplýva, že Komisia bez toho, aby sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, vylúčila možnosť, že správanie, ktoré je vytýkané výrobcom švajčiarskych hodínok, predstavuje zneužitie, z toho nevyhnutne vyplýva, že prvý žalobný dôvod týkajúci sa nesprávnej charakteristiky trhovej sily výrobcov švajčiarskych hodínok je neúčinný.
- 125 V dôsledku toho je prvý žalobný dôvod neúčinný.

O štvrtom žalobnom dôvode týkajúcom sa zjavne nesprávneho posúdenia možnosti, že odmietnutia dodávať náhradné diely sú výsledkom dohody alebo zosúladeného postupu

- 126 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď rozhodla, že bolo málo pravdepodobné, že odmietnutia výrobcov švajčiarskych hodínok pokračovať v dodávaní náhradných dielov sú výsledkom dohody alebo zosúladeného postupu. Na podporu tohto tvrdenia uvádza v podstate tri argumenty. V prvom rade že výrobcovia švajčiarskych hodínok mali záujem zorganizovať takýto zosúladený postup. Ďalej že jediný spôsob, ako títo výrobcovia mohli dosiahnuť cieľ vyhradiť si trhy opravy a údržby, bol spoločný postup. Napokon Komisia mala viesť rozsiahlejšie šetrenie v tejto súvislosti, zaobstaraním si písomných záznamov z rokovaní dvoch švajčiarskych obchodných združení, v priebehu ktorých výrobcovia švajčiarskych hodínok diskutovali o dodávaní náhradných dielov nezávislým opravárom.

- 127 Podľa judikatúry postupné prijímanie rozhodnutí o odmietnutí dodávania náhradných dielov, pokiaľ je rozložené na dlhé obdobie, tak ako v prejednávanej veci, umožňuje dospieť k záveru, že tieto rozhodnutia nie sú výsledkom kartelu, ale po sebe nasledujúcich nezávislých obchodných rozhodnutí (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. decembra 2010, CEAHR/Komisnia, T-427/08, EU:T:2010:51, body 131 a 132).
- 128 Komisia sa v napadnutom rozhodnutí domnievala, že postupné odmietanie nebolo výsledkom dohody, ale následkom nezávislých obchodných rozhodnutí výrobcov švajčiarskych hodiniiek, keďže tieto rozhodnutia neboli prijaté v tom istom čase, ani v tom istom období, ale postupne a počas relatívne dlhého obdobia. Žalobkyňa nespochybňuje časový kontext zavedenia systémov selektívnej opravy a odmietnutia dodávania dielov. Okrem toho predložila zamietavé listy, ktoré pochádzajú z rokov 1996, 2000 a 2002.
- 129 Komisia sa preto vzhľadom na neexistenciu dôkazov o dohode alebo zosúladenom postupe rozhodla, bez toho, aby sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, že bolo málo pravdepodobné, že odmietnutia dodávať náhradné diely boli výsledkom dohody alebo zosúladeného postupu.
- 130 Pokiaľ ide o argument uznaný Komisiou, podľa ktorého mali výrobcovia švajčiarskych hodiniiek ekonomický dôvod postupovať zosúladene, a argument, podľa ktorého zosúladený postup predstavoval pre výrobcov jediný spôsob, ako dosiahnuť cieľ vyhradiť si trhy opravy a údržby, treba konštatovať, že sa zakladajú na nepodložených tvrdeniach a na údajnom sledovaní cieľa, ktoré žalobkyňa nepreukazuje. Navyše, z dôvodu neexistencie dôkazov preukazujúcich dohodu alebo zosúladený postup tieto argumenty nie sú spôsobilé preukázať, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia.
- 131 Pokiaľ ide o skutočnosť, že Komisia mala viesť rozsiahlejšie šetrenie, z judikatúry pripomenutej v bode 61 vyššie vyplýva, že keďže povinnosťou Komisie nie je vysloviť sa k existencii alebo neexistencii porušenia práva, nie je nútená viesť šetrenie, pretože jediným cieľom šetrenia môže byť hľadanie dôkazov o existencii alebo neexistencii porušenia práva, ktoré Komisia nie je povinná konštatovať. Nemožno jej teda vytýkať, že sa nepokúsila zaobstarať si písomné záznamy z rokovaní dvoch švajčiarskych obchodných združení.
- 132 Z tohto dôvodu sa Komisia nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď rozhodla, že bolo mále pravdepodobné, že odmietnutia výrobcov švajčiarskych hodiniiek pokračovať v dodávaní náhradných dielov boli výsledkom dohody alebo zosúladeného postupu.
- 133 Štvrtý žalobný dôvod teda nie je dôvodný.

O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

- 134 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia neopiera svoj záver týkajúci sa odmietnutia pokračovať v skúmaní sťažnosti o náležité odôvodnenie.
- 135 Komisia má v tejto súvislosti povinnosť odôvodnenia v prípade, že odmietne pokračovať v skúmaní sťažnosti. Keďže odôvodnenie musí byť dostatočne presné a podrobné, aby Všeobecný súd mohol vykonať účinné preskúmanie diskrečnej právomoci Komisie stanoviť poradie dôležitosti, táto inštitúcia má povinnosť uviesť skutkové okolnosti, na ktorých spočíva odôvodnenie rozhodnutia a právne dôvody, ktoré ju viedli k prijatiu tohto rozhodnutia (uznesenie z 31. marca 2011, EMC Development/Komisnia, C-367/10 P, neuvverejnené, EU:C:2011:203, bod 75, a rozsudok z 21. januára 2015, easyJet Airline/Komisnia, T-355/13, EU:T:2015:36, bod 70).

- 136 V prejednávanej veci stačí konštatovať, že z napadnutého rozhodnutia vyplýva domnienka Komisie, že možnosť preukázať porušenie článku 102 ZFEÚ bola obmedzená vzhľadom na neexistenciu rizika, že odmietnutia dodávať náhradné diely a zavedenie systémov selektívnej opravy odstránia akúkoľvek účinnú hospodársku súťaž. Domnievala sa navyše, že možnosť preukázať porušenie článku 101 ZFEÚ bola obmedzená, keďže odmietnutia dodávať náhradné diely a zavedenie systémov selektívnej opravy vyplývali z nezávislých obchodných rozhodnutí, ktoré neboli prijaté súčasne. Okrem toho Komisia odpovedala na všetky tvrdenia uvedené v sťažnosti, čo žalobkyňa nepopiera.
- 137 Za týchto okolností si Komisia splnila svoju povinnosť odôvodnenia, keď jasne a jednoznačne uviedla skutkové okolnosti a právne dôvody, ktoré ju viedli ku konštatovaniu, že pravdepodobnosť preukázania existencie porušenia článkov 101 a 102 ZFEÚ bola obmedzená. Vzhľadom na to, že tieto spresnenia umožňujú Všeobecnému súdu vykonať skutočné preskúmanie výkonu diskrečnej právomoci Komisie v napadnutom rozhodnutí, toto posledné citované je dostatočne odôvodnené.
- 138 Piaty žalobný dôvod je v dôsledku toho nedôvodný.

O šiestom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady riadnej správy vecí verejných

- 139 Podľa článku 44 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991 musí návrh na začatie konania obsahovať stručné zhrnutie dôvodov, na ktorých je návrh založený. Táto informácia musí byť dostatočne jasná a presná, aby žalovanej strane umožnila pripraviť si obhajobu a Všeobecnému súdu rozhodnúť o žalobe prípadne aj bez iných podporných informácií.
- 140 Žaloba preto musí spresniť, v čom spočíva dôvod, na ktorom je založená, pričom jeho samotné abstraktné uvedenie nezodpovedá požiadavkám rokovacieho poriadku z 2. mája 1991 (rozsudok z 12. januára 1995, Viho/Komisia, T-102/92, EU:T:1995:3, bod 68).
- 141 Žalobkyňa sa vo svojej žalobe obmedzuje na tvrdenie, že záver Komisie je výsledkom konania, v priebehu ktorého opomenula pozorne preskúmať skutkové a právne okolnosti uvádzané žalobkyňou, pri porušení jej práva na riadnu správu vecí verejných, ale nedodáva žiadne širšie vysvetlenie, ktoré by mohlo podložiť toto tvrdenie.
- 142 Samotný odkaz na zásadu riadnej správy vecí verejných však nemožno považovať za dostatočný na účely splnenia podmienok jasnosti a presnosti uložených rokovacím poriadkom z 2. mája 1991.
- 143 Z tohto dôvodu je šiesty žalobný dôvod neprípustný.
- 144 Keďže žiaden zo žalobných dôvodov uvádzaných žalobkyňou nepreukazuje, že Komisia prekročila medze svojej diskrečnej právomoci, žaloba je nedôvodná.

O trovách

- 145 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania Komisie a vedľajších účastníkov v súlade s ich návrhmi.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora)

rozhodol takto:

1. **Žaloba sa zmieta.**
2. **Confédération européenne des associations d'horlogers-réparateurs (CEAHR) je povinná nahradiť trovy konania.**

Prek

Buttigieg

Berke

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 23. októbra 2017.

Podpisy